

meget mere, som de have ligget der i længere Tid, uden at der var gjort nogen Indvendning derimod; det ærede Medlem har vist, at de have ligget der, og har aldrig gjort Indsigelse derimod. Altsaa, det var dog for det ærede Medlem selv for galt, hvad han havde sagt, og saa sagde han, det er ganske vist selv særlige Fonds, men det gjør ikke Sagen bedre. Nu veed jeg ikke, om det virkelig er det ærede Medlems Mening, at han vil saae Rigsdagen til at tro, at der ved dette Forslag om at disponere paa Finantsloven over nogle af Stiftsmidlerne, oprettes en særlig Fond eller en Separatfond paa Finantsloven. Det ærede Medlem veed jo, at en Separatfond forudsætter, at der under samme Paragraf til Finantsloven optages saavel vedkommende Indtægter som de Udgifter, der afholdes af disse Indtægter og indenfor disse Indtægters Rækkevidde, men det ærede Medlem veed ogsaa, at det ikke er Tilfældet her. Her er ikke Tale om nogen Oprettelse af en særlig Fond, thi Indtægterne ere ikke opførte paa § 21. Hvis man her paa § 21 havde optaget Stiftsmidlerne og derhos afholdt af disse Midler visse Udgifter, saa kunde det ærede Medlem maaske sige det, skjøndt jeg endda ikke vilde anse ham berettiget dertil, men saa kunde det være muligt, at Noget kunde falde paa, at der her var Tale om Oprettelse af en særlig Fond. Dette er imidlertid ikke slet; der ikke optaget nogen som helst Indtægtspost paa Finantsloven med Hensyn til dette Punkt, følgelig er der ingen Fond oprettet, og naar der ingen Fond er oprettet, saa er der ingen særlig Fond oprettet; det er den almindelige Logik. Men saa gik det ærede Medlem videre, og jo længere han kom, jo værre blev det. Det ærede Medlem sagde: Nu hjemler man Inddragningen ved at optage paa Finantsloven en Bestemmelse om de indbragne Midler, men saa har jo det ærede Medlem selv i Fjor hjemlet Inddragningen. Det blev ogsaa gjort gjældende den Gang af det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at man ved at optage en saadan Bestemmelse paa Finantsloven hjemlede Stiftsmidlernes Afklipping. Den Gang protesterede det ærede Medlem derimod, men nu er han i dette Punkt faldet i Armene paa det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds. Altsaa, hvis der er givet Ret til at klippe af i Nar, saa var der ogsaa givet Ret dertil i Fjor, men det Bæste var, at disse Punkter slet ikke vare Gjenstand for nogen Foransaltning fra Rigsdagens Side i Fjor, det var ikke Rigsdagens Hensigt i Fjor. Det fremgaar af Forslagets Natur og Betænkningens Ord, at Rigsdagen i Fjor ikke noget Dieblik har bildt sig ind, at den derigenem hindrede Fraklippingen, og hvorledes skulde Rigsdagen kunne gjøre det igjennem en Udtalelse. Den bestemmer, at de Midler, der klippes fra, skulle opføres paa Finantsloven, og

den mener, at det, at disse Midler forlanges opførte paa Finantsloven, maaske kan afholde Ministeren fra at foretage Fraklippingen, men nogen juridisk Forhindring deraf finder ikke Sted i Følge Forslaget i Fjor. Det ærede Medlem kan nok saa meget haabe, at Ministeren i Genhold til disse Udtalelser i Betænkningen vil høre op med Fraklippingen, men han vil aldrig kunne paasta, at Forslaget i Fjor juridisk forhindrede det. Affkurrat det Samme gjælder om Forslaget i Nar. Her finder ikke nogenformhelst Villigelse af Fraklippingen Sted, tværtimod findes der i Betænkningen en Udtalelse derimod ligesom i Fjor; der finder en Disposition over Midlerne Sted, men ikke videre. Dernæst siger det ærede Medlem: Ja, men nu kan Ministeren med Hensyn til Fraklippingen oven i Kjøbet følge de Regler, han vil, men naar det ærede Medlem maa indrømme; hvad han vistnok maa, at Ministeren ikke i Fjor var forhindret i Fraklippingen, saa maa han ogsaa indrømme, at Forholdet er det samme i Nar, med andre Ord, paa disse Punkter er Forholdet det samme. Ganske vist er der mange forskjellige Ting, som man i Fjor ikke har forhindret, og som man heller ikke i Nar har forhindret. Det er ikke det, som det ærede Medlem bebrejder os, at Forslaget ikke gaar videre end i Fjor, men han paastaar, at vi opnaa Mindre ved dette Forslag end ved Forslaget i Fjor. Jeg siger, at Alt det, som det ærede Medlem nævner, i høi Grad undrer mig; thi det forhindredes ikke i Fjor, og det forhindres ganske vist paa samme Maade ligesaa meget og ligesaa lidt i Nar. Hvad gjorde man i Fjor? I Fjor gjorde man ikke Andet end at opføre de fraklippede Summer paa Finantsloven, men det, der var foretaget, lod man være urørt og forandrede ikke noget derved, man forhindrede ikke faktisk eller juridisk videre Fraklipping. Det Gæste, man bevirkede, var, at det fraklippede kunde der ikke disponeres over uden paa Finantsloven, og hvad gjør man i Nar? Man gjør affkurrat det selv samme. Det er ganske vist, at det foretagne bliver der ikke rørt ved, Fraklippingen bliver juridisk ikke forhindret, men det bliver slaaget fast gjennem denne Bestemmelse, i Forbindelse med Ministerens Udtalelse derom, at der ikke kan disponeres over disse Midler uden med Rigsdagens Samtykke paa Finantsloven. Det er altsaa ganske det Samme som i Fjor; men i een Henseende ere vi ved dette Forslag komne et Skridt videre end i Fjor, idet det nemlig i Nar er givet efter Ministerens Erklæring, at en Fraklipping og Lagen fra eet Kald og Læggen over til et andet ikke vil finde Sted. Jeg siger altsaa, vi have egentlig naaet Mere i Nar end i Fjor, men i alle Tilfælde ligesaa Meget. Der er ved dette Forslag sikret Rigsdagen Raadighed over disse Midler, sikret Rigsdagen, at disse saaledes fraklippede Midler kun kunne anvendes paa Finantsloven, med andre Ord, der er